

Перелік ігор «10 веселинок»

Зупинка і регуляція темпу рухів (тренують увагу і процес гальмування)

1. «Червоний-зелений». Діти рухаються, коли горить зелене світло і зупиняються, коли світло червоне. Не можна навіть поворухнутися на червоне.
2. «Застиглий танець». Коли музика зупиняється, діти мають негайно завмерти.
3. «Кольорові рухи». Треба пояснити дітям, що вони можуть вільно ходити по кімнаті. Але швидкість руху буде залежати від того, якого кольору листок ви покажете. Зелений колір означає – швидкий рух, жовтий – звичайний крок, блакитний – уповільнені кроки, червоний – зупинка. Пробуйте тренувати різні рухові навички – біг на місці, марширування, плигання і т.п.

Ігри з ведучим (тренують увагу і підпорядкування командам)

4. «Галас-тихо». Діти виконують якісь дії або голосно, або тихо. Наприклад, стукають тихенько ногами по підлозі. Ведучий дає команду: «Галас!». Діти негайно починають стукати голосніше (але так, щоб чути наступну команду). Потім ведучий командує «Тихо!» і діти мають негайно припинити стук. Діти можуть також аплодувати або якісь інші прості дії.
5. «Повторинці». Ведучий виконує різні дії, а діти мають точно повторювати їх у правильній послідовності.
6. «Повторитим» (повтори ритм). Ведучий створює хлопками певний зразок. Діти слухають і повторюють.
7. «Тіломікс» (змішуються частини тіла). Ведучий вказує частину тіла, яку треба торкнутися. Наприклад, називає «лоб» і торкається свого лоба. Всі діти мають теж торкнутися свого лоба.

Етап «правило»: ведучий каже «правило» і створює правило заміни для початку гри в мікс. Це відбувається так: ведучий називає одну частину тіла, а торкається іншої, треба запам'ятати цю зміну назви дії і надалі виконувати саме так. Наприклад, говорить «вухо», а торкається носа. Значить у гри, коли ведучий скаже «вухо» треба буде торкнутися саме носа, а не вуха.

Потім починається основний етап гри. Ведучий дає команди, а всі виконують. Це можуть бути поодинокі команди в різному темпі, а можуть бути ланцюжки для ускладнення гри. Наприклад «лоб, вухо, плече». Значить, торкнутися треба «лоба, носа, плеча». Продовжуючи практикуватися в таких змінах, можна добавляти інші правила змішування частин тіла.

Ігри на дозволи і вагу слова (тренують увагу, підпорядкування і визнання важливості окремого слова)

8. «Мам, можна». Одна дитина стає ведучим, а решта питають «Мама, можна я ..візьму ...(щось)? Або «Мама, можна я ... зроблю крок, підстрибну, оббіжу навколо», та інші питання, які діти самі придумують. Ведучий дозволяє або не дозволяє зробити запитувану дію.

9. «На старт, готуйся, крутись». Ведучий каже «На старт, готуйся, крутись» і всі мають обернутися навколо себе. Якщо ведучий каже «На старт, готуйся, скачи» - ніхто не має рухатися. «На старт, готуйся, обернись» - ніхто не рухається. «На старт, готуйся, крутись» - всі знову обертаються. Можна змінювати слова, як бажаєте. Мета полягає в тому, що діти чекають, щоб рухатися тільки на певне слово, коли воно буде сказане.

10. «Симон сказав» – Діти мають виконувати команди тільки якщо ведучий перед командою каже «Симон сказав (дія)...» Наприклад, якщо ведучий каже «Симон сказав торкніться свого носа», то всі діти торкаються свого носа. А якщо ведучий каже «Торкніться свого носа» то ніхто не торкається, бо не прозвучала фраза «Симон сказав...»¹.

¹ ПРИМІТКА ДЛЯ ОРГАНІЗАТОРА ГРИ Інклюзія.

Якщо є діти, що мають обмеження виконання завдань гри, їм завжди можна придумати окреме «важливе завдання», наприклад, махнути прапорцем, щоб усе починалося; натиснути кнопку і вимкнути музику, коли учитель пояснює правила гри; тримати листочки різного кольору, щоб їх міг узяти вчитель і т. п. Важливо, щоб всі були залучені і раділи самій грі, спільно веселилися, набували досвід єднання, поділяли позитивні емоції.